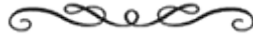

CHÚC THƯ CHO VỢ

Hôm nay là một buổi chiều Chủ Nhật mùa hạ nóng bức, cảnh vật bên ngoài uể oải. Cây cối héo quắt, thảm cỏ úa vàng. Tôi một mình ngồi trong nhà hai chân gác lên ghế bành, ly bia ngán bọt nằm cô đơn trên mặt bàn. Chợt có tiếng điện thoại reo lên trong túi áo. Vừa móc cell ra, tiếng vợ đã ở đầu giây bên kia nghe xối xả:

- Anh dạo này lộng hành quá lắm. Dám viết truyện nói xấu em rồi đem lên báo!

Tôi ngồi nhồm dậy ngỡ ngác:

- Anh kể xấu em bao giờ? Em đang ở đâu vậy?

- Em đang ở nhà vợ chồng thằng Thìn. Nhờ chúng nó em mới biết bộ mặt thật của anh. Anh mở tờ Tự Do số mới nhất ra mà xem.

Hoang mang tôi tiến đến kệ tủ sách, rút ra tờ báo chưa đọc. Mở ra lật từng tờ, đến một bài truyện ngắn ký tên Nguyễn Cương Andy với nội dung “cực kỳ phản động” nằm phoi ngay trang giữa. Tôi đọc phớt nhanh qua, nhưng tâm tư không gọi ra được một ký ức nào về bài này. Mình đâu có gửi đăng bao giờ? Sao trí nhớ mình tồi thế nhỉ?

Tiếng rít lên từ đầu giây bên kia đưa tôi về thực tại.

- Anh trông thấy cái bài của anh trong báo chưa hử? Lát nữa em về đến nhà thì anh biết tay. Chỉ giỏi ...

Tai tôi lung bùng, mắt tôi hoa lên. Những giòng chữ của bài viết trong tờ báo bỗng nhập nhòa ẩn hiện. Mùi thơm của mực in vẫn phảng phất. Hay là có kẻ nào chơi xỏ mình, viết xong ký tên Nguyễn Cương Andy đem gửi cho báo? Nếu không thì tại sao nội dung lại phản “cách mạng” như thế này:

Chúc thư cho vợ,

..... Em yêu, ai mà sống ở đời được mãi. Ai chả có lúc phải nói lời vĩnh biệt. Khi anh ra đi, thì đây là di chúc – em hãy nhớ làm những điều sau đây anh dặn:

1) Mang cát ngay dàn Karaoke vào garage. Giọng em tối nào cũng rống lên hãi hùng như thế, không có anh, con mẹ Ấn Độ sau nhà nó nhảy sang xé xác em ngay.

2) Tính em vốn không thích làm việc nhà, việc bếp. Em nên tái giá ngay để có kẻ hầu thay thế chỗ anh. Trong số bạn của anh, anh đề nghị em lấy thằng Long, vì khi còn sống, anh ghét thằng

này nhất, lúc nào cũng vênh cái mặt lên cho rằng đòi nó hơn anh mọi thứ. Lấy em xong là đòi nó tòn, thử xem nó còn huyên hoang được nữa không.

3) Nếu thằng Long không chịu lấy em, thì em lấy thằng Hoàng. Thằng này mang nữ tính, bảo gì nghe nấy, em đỡ phải quát tháo như em đã quát anh.

4) Nhưng em chớ có lấy thằng Dư. Nó có võ Bình Định. Hồn như em thì nó uỳnh chết, không chết cũng u đầu. Tội nghiệp mấy đứa con anh đã mất cha giờ thành không mẹ

5) Cũng đừng lấy thằng Phú mắc bệnh đau tim. Cứ mỗi tháng credit cards của em gửi bill về, nom thấy là nó đột quy ngay, em sẽ thành góa bụa lần nữa.

6) Nếu cả bốn thằng Long-Hoàng-Dư và Phú đều không chịu lấy em, thì em chớ có đi mỹ viện sửa sang hòng re-marry. Để dành tiền ấy mà nuôi con vì anh biết chắc là chúng nó sẽ chỉ còn da bọc xương trong vòng một tháng.

7) Em cũng đừng theo tục lệ Việt-Nam nấu cháo hay nấu cơm cúng giỗ cho anh. Cháo em hễ nấu là khét, mang xuống âm phủ chỉ làm Diêm Vương thêm nổi giận. Còn cơm em thì ... thôi anh xin miễn. Em muốn cả địa ngục đi tiêu chảy vì ăn phải gạo sống, thì cứ việc nấu ....

